

א) ע"ז טו, ג) עולה פי"ב תי"ב שם ספ"ז עיי"ש, א) [לעיל כ"ג, טו: כו, ד] פסחים מה. נזיר לו: תי"ב שם פי"ב ה"ו, פי"ד ה"ו, ט) עין פסחים עד., טו) פ' ראה קלד.

הגהות הב"ח

א) נביא מאי קאמר הכי קאמר. טס י"ג טן: ב) נאלץ כחמורין ולמה לא יעשו בדין חמורין הסמ"ד: א) ד"ה ופולטין וכי תפסל הסמ"ד ואמרי מיה ואם אין בהן כותב טעם אין קלילין כותב:

שינויי נוסחאות

א) דר"ט אמר ר' יצחק דאמר כו' כלי' ועי' תוס' סוכה דף מז [ע"א ד"ה ליטן] כ"ג כלי' נוסף הכי קאמר: ג) ל"א כ"ל וכן להלן כממין (ש"סכ"ג). ועי' תוס': ד) דג"ו לומר לך ומינת ש"מ לימא: ה) כלי' נוסף או כתיב טשף שטף: ו) מינת שבהן נמקא (ש"ס: ז) הרקיק וכו' החתיכה וכו' כלי' כתיב (ש"ס: ז) קאמר חסורי מחסרה והכי קתני אם כו' כלי' וכו' כרע"ב (ג"ו). ועי' נלקוטין: ט) מיהא לא נמטלי נביע (ש"ס: ז) דקניטין קדשים וחולין או קדשי כו' כלי' (ש"ס: יא) הוא דאלימא לבטולי קדשים כו' כלי' (ש"ס: יב) קלים דהר מינא הוא אימא לא נמטלי (כ"ג) כלי' שבכ"ב (ש"ס: יד) שהן (כ"ה): טו) מינת ורובע לימא כתיב"ה וד"ו וכו': טז) תמא היא הדר (ש"ס: יז) לומר לך שמתמין זמן (ש"ס: יח) באש וגו' (ש"ס: יט) מאי ומורק (כ"ה): כ) לויים וכו' (ש"ס: יא) הוא רובע לימא כתיב"ה הגיה כשר. וכו' כתיב"ה וכתיב"ה נלפניו: כב) מלי' נפסל: כג) ואמרי למקד לקדש להית לבן (ש"ס: יח) כלי' נביע (ש"ס: יט) מאי ומורק (כ"ה): כד) לויים וכו' (ש"ס: יא) הוא רובע לימא כתיב"ה הגיה כשר. וכו' כתיב"ה וכתיב"ה נלפניו: כה) ל"ל ואפילו יום תמא לומר (ש"ס: יח) כל יום ראשון כלי' (ש"סכ"ג): כו) מי ונלפניה היה ג"ה שלמא כרע"ב טס מנפלאי ונש (באח"ח: כח) מאי בריכה לאו זמן (כ"ג) ולפניה כנסיה גזירי כמכות כתיב"ה [כ"ג] שנעשה (ד"ה) פ"ס (ש"ס: יח) הכי ליעבדי כו' ביטלי כו' כרע"ב (באח"ח: לא) ל"ל דבשיל (ש"ס):

ליקוטים

הא כיצד במתין לה עד זמן אבילה וכו'. פי שאם יגעיל אותו בתוך זמן אבילה אין צריך מריקה ושטיפה כמו שפירשתי לר' טרפון הואיל ועידין לא נאסר הגיעול. והכמים לא סבירא להו דר' טרפון משום דהיישנין שמיא לא יגיע הבישול הישני למקום הראשון. אי נמי כו' שלא יקל במריקה ושטיפה. (כ"גכ"ד מ"ב פ' לו) מאי קאמר. פי' אחרי שיש בהן בנותן טעם ונאכלין בחמורין לפנין מן הקלים ולכו"י כתיבה לאו דלויים וליה, אמאי אין טעונין מריקה ושטיפה ואין פוסלין במגע. הכי קאמר אם יש בהן בנותן טעם הרי הקלים נאכלים בחמורין וטעונין מריקה ושטיפה ופוסלין במגע ואם אין בהן בנותן טעם אין הקלים נאכלין בחמורין ואין טעונין מריקה ושטיפה ואין פוסלין במגע. פירוש וחסורי מחסרה. (פסקי ר"י)

האסכלא. גרדילי' וזולין עליו כלי ט). ובגמ' דמסכת ע"ז [עו.] פריך הא ליצון בעי: **גב' ופניו צבקר**. על כרחך צקר של חול קאמר וקרי ליה צקר ראשון: **אין פיגול צרגל**. אם שחט ע"מ לאכול למחר אינו פיגול: **ואין נותר צרגל**. אם הותר צשר חטאת למחר אינו נותר דחד יומא

הוא לר"ט: **אלא זו צנצה**. לענין

מריקה ושטיפה לחודה ולא לענין פיגול ונותר ואי טעמיה מהאי קרא הוא אפילו לענין פיגול ונותר נמי: **נעשה גיעול לחצירו**. ממוך שהשלמים מזויין צרגל אין בלוע שלה ה' נעשה נותר שהרי זמן שלמים לב' ימים וכי מצבל ציה שלמים האידנא הדר מצבל ציה שלמים למחר וזולע ה' משלמים שנשחטו ציום המתרת ופולט מה שזבלע אתמול וזולע מן האחרונים נמלא שאינו צא לירי נותר ואם צא לצבל חטאת ה' זכיר לצבל אחריו שלמים צו חטאת ש' ופולט את החטאת וזולע את השלמים: **הא ליעד**. כלומר למה סמכן הכתוב לומר ה' שממתין [עד] וזמן אכילה כו': **מידי דהוה אניעולי עובדי כוכבים**. דחמין בעינן דכתיב (במדבר לו) כל דבר אשר יבא צבאש ה':

א"כ. דתרווייהו חדא היא ומריקה לאו היינו הגעלה לכמוז קרא לשון שוה בשניהם: ה"ג **ומאי ה'** מורק ושוטף

ש"מ מריקה בחמין שטיפה צלזון: ורבי. אמר לך מריקה כמריקת הכוס ושטיפה כשטיפת הכוס לכך שניה בלשון שוה במתוך חוה מנפנים: **במתנ"י** הרי **קלים נאלצין כחמורין**. לפנים מן הקלעים ליום כ) ולינה: **ואין טעונין מריקה ושטיפה**. לסוף זמן אכילת חמורים אלא לסוף זמן אכילת קלים. ובגמ' פריך מאי קאמר הרי צה יש בנותן טעם ואמר הרי הקלין נאלצין כחמורין ט) **ואין פוסלין צמגע**. אם נפסלו הקלין ונגע בהן צשר טא)

וזלע מהן אין נפסלין טא). ובגמ' מפרש לה: **רקיק**. פסול שהגיע ה' צדקיק כשר וזלע ממנו: **גב' וטעונים** (באח"ח: כח) מאי בריכה לאו זמן (כ"ג) ולפניה כנסיה גזירי כמכות כתיב"ה [כ"ג] שנעשה (ד"ה) פ"ס (ש"ס: יח) הכי ליעבדי כו' ביטלי כו' כרע"ב (באח"ח: לא) ל"ל דבשיל (ש"ס):

דם חטאת פרק אחד עשר ובהים

צו.

השפורד והאסכלא מגעירין בחמין. איח דלא גרסי בחמין משום דבעי רצה למימר צסוף ע"ז (דף עו.) מאי הגעלה דקמני מריקה ושטיפה א"ל אציי מי דמי מריקה ושטיפה צלזון הגעלה בחמין ואי גרסינן צמסנה גופה בחמין היכי טעי רצה ונראה דשפיר גרסינן ליה וקסצר רצה מריקה בחמין והא דנקט רצה שטיפה אגב מריקה נקט ושטיפה לאו דוקא והכי קאמר מאי הגעלה בחמין דקאמר היינו מריקה דאירי צה לעיל דאיכא למ"ד:

בגמ' דמריקה בחמין:
ופנית בבקר. פי' צקונטרס על כרחין צקר של חול קאמר וקרי ליה צקר ראשון וקשה לנמא צי"ע וכגון שאהלו בתוך התמוס ואפי' תימא ה' לומר דבעי ראיית פנים ציום ט) ראשון שמציא קרבנו מ"מ י"ל למחרתו שהוא חס"מ כל ז' מנא ליה ונראה לפרש דמשמע ליה כולוהו צקר אחד משום דכולוהו ז' תשלומין דראשון דחגיגה יש לה תשלומים כל ז' ומכאן קשה ללשון אחר טו) שפירש צקונטרס צפסמים צפרק מי שהיה

טמא (דף עה:) גצי פסח ראשון טעון לינה פסח שני אין טעון לינה דראשון טעון יוס אחד והכל מינה וערצה (דף עז.) דקמני כשם שעצבת ימי החג טעונין קרבן שיר וצרכה ולינה כך שמיני טעון קרבן שיר וצרכה ולינה מאי ה' ללא זמן לא צרכת המזון ותפלה ה"ג מסכתב"א דאי ס"ד זמן זמן כל ז' מי איכא משמע דקרבן ולינה נימא ליה דהוה כל ז' ושמא י"ל דה"ה דהוה מנא למיפדך מלינה וליטעמיד ולשינויא דהתם אתי הכל שפיר דמשני דזמן כל ז' משכמת לה אי לא צריך ציומא קמא צריך צאיך יומי וכן נמי מלי למימר מלינה דעולת ראייה יש לה תשלומין כל ז' ויוס הצאת קרבנו טעון לינה ולא יומר (הג"ה) והך דשמעתין נמי מעיקרא ס"ד דהוי כל ז' מטעמא דפרישית אכל לא קאי הכי ובספרי ו מוכח דלא הוי אלא יוס אחד דקמני אין לי אלא אלו מנין לרצות המנחות והעופות כו' ת"ל ופנית צבקר כל פינות שאפתה פונה לא יהו אלא כאלו משמע דלא היא לינה אלא יוס אחד דומא דשלמים של כל השנה וקשיא ל' אי לינה צרגל אינו רק וס' אי אמאי פסח שני אין טעון לינה מי גרע ממציא עוף או מנחה צחול דטעון לינה יוס אחד אכל אי רגל טעון לינה ז' אתי שפיר דקמ"ל דפסח שני אין טעון לינה רק יוס אחד. צרוך:

ממתין איהו בל זמן אבידה והדר עביד מריקה ושטיפה. אין לפרש דמריקה ושטיפה קודם שיעשה נותר כדי שלא יצואו קדשים לצית הפסול דהא משמע הכא דלאחר זמן אכילה בעיד מריקה ושטיפה ומיהו יש ספריים דגרסי ממתין להו עד זמן אכילה ועוד יש דאמר דלא רצוי צרפון כל יוס ויוס נעשה גיעול לחצירו ואם קודם שעשה טעם ונותר עביד מריקה ושטיפה ה"ג י"ג ליעבדי דכי צשיל ציה שלמים אתמול כצבא היום והחזק למריקה ושטיפה אי צשיל טא) ציה שלמים דהאידינא קודם מריקה ושטיפה לימסרו אלא ודאי לא חייב הכמוז עד אחר שנעשה נותר:

עין משפט ונר מצוה

ג א ב מ"י פרק ח מהלכות מעה"ק הלכה י' ופ"ה מהל' תמן ומלה הלכה כ':
ב ג מ"י פ"ח מהל' מעה"ק הלכה י':
בא ד מ"י שם הלכה טו:
בב ה מ"י שם הלכה ח:
ו מ"י שם הלכה טו טו:
בג ז מ"י שם הלכה יח:

תורה אור השלם

1. ובשלת וְאֶבְלַת בְּמִקְוֹם אֲשֶׁר יִבְרַח יָקוּחַ אֲלֵהֶּךָ בּו וְנִתְּנָה בְּבִקְרָה וְהִלַּכְתָּ לְאֵהֳלֶיךָ: דברים טו, ז
2. וְכִלִּי הַרְשָׁ אֲשֶׁר יִבְשֵׁל בּו וְאֲשֶׁר יִזָּח בְּכִיף עַל הַבְּגָד וְאֲשֶׁר יִזָּח עָלָיָה תְּחַבֵּס בְּמִקְוֹם קֹדֶשׁ: ויקרא ה, ב

3. כָּל זָכָר בְּהֵימָר יֵאָבֵל אֶתֶּה קֹדֶשׁ קֹדְשֵׁי הוּא: ויקרא ה, בא

4. כָּל אִשָּׁר יָגַע בְּבִשְׂרֵהּ יִקְדָּשׁ וְאֲשֶׁר יִזָּח מִקְדָּהּ עַל הַבְּגָד וְאֲשֶׁר יִזָּח עָלָיָה תְּחַבֵּס בְּמִקְוֹם קֹדֶשׁ: ויקרא ה, ב

מוסף רש"י

השפורד והאסכלא. שאלה כן צריך קודם. משום דכי אתי למחר היו נותר וכי הדר מצבל צשר צוקדש למחר פליט פסוד בנייה טעמא ונותר צוקדש כרת הוא: נעשה גיעול לחביירו. שמבטלין כן ואיזי מפקיין להיות נותר עד שתחזור ויפולטו מצביל אחר (ע"ז טו.) כל אשר יגע כל אשר יגע בצנעה יקדש (ויקרא ו), צשר חולין או שלמים זמון איתלמן מריבה מחטאת ונגע מחטאת, יקדש, דמתפרש להיות כמות: יבול אפילו שלא בלע. טונעת צה ממנה קאמר ממנא יקדש. ת"ל כו' (פסחים מה):

לעוי רש"י

גרדילי' גרדילי"א. אסכלא.

שיטה מקובצת

במתין לה זמן אבילה והדר עביד לה מריקה ושטיפה. גליון. כלומר דלאחר שעבר זמן אכילה ועשה נותר עביד לה מריקה ושטיפה. ע"כ מספר טן (כ"ג):
מאי קאמר. גליון. פי' דקמני הקלים נאכלים בתמורים והכי מן אין טעונין מריקה ושטיפה ואין פוסלים במגע. ומתדירין הכי קאמר אם יש צו בנותן טעם הרי הקלים וכו'. ע"כ מספר טן (כ"ג):